

MARIÁNSKÉ KNĚŽSKÉ HNUTÍ

Ave Maria

1. 1. 2023, Matky Boží, Panny Marie

Drazí členové Mariánského kněžského hnutí,

rok 2022, radostný rok 50. výročí zrození Mariánského kněžského hnutí, se skončil odchodem emeritního papeže Benedikta XVI. Především cítím povinnost vyjádřit své díky za drahého Benedikta XVI., kterého Pán vzal do nebe přesně v sobotu 31. prosince 2022, v den, kdy zpíváme slavné Te Deum (*Tebe, Bože, chválíme*). Vzpomínám na velikou úctu, kterou měl vůči němu Don Stefano, a na lásku, s jakou o něm hovořil. Don Stefano vyprávěl, že jistého dne, když se ve vatikánských zahradách modlil růženec a čekal na setkání s Janem Pavlem II., se náhodou potkal s tehdejšími kardinálem Ratzingerem, který ho hned poznal, srdečně ho pozdravil a společně hovořili o Mariánském kněžském hnutí. Don Stefano byl tímto setkáním velmi potěšen. Mnozí kněží zase vzpomínají na svědectví, které dal kardinál Ivan Dias v roce 2012 během mezinárodních duchovních cvičení v Collevalenza: vyprávěl, že se s Benediktem XVI. setkal 1. 7. 2011 a řekl mu: „*Vaše Svatosti, včera jsem sloužil zádušní mši svatou za zesnulého Dona Stefana Gobbiho.*“ Po chvíli překvapení Benedikt XVI. řekl: „*On šel přímo do nebe!*“ Važme si jeho duchovní závěti: „*Stůjte pevně ve víře! Nenechte se zmást!*“

Modleme se ve večeradlech za Benedikta XVI. a prosme ho, spolu se sv. Janem Pavlem II., aby se i nadále přimlouval za službu papeže Františka v této velmi těžké a pro církev důležité chvíli.

Mnozí z Vás slavili v různých zemích světa 50. výročí vzniku Mariánského kněžského hnutí jako „jubilejní výročí“, s dobře připravenými večeradly, která vedli Vaši biskupové. Všichni jsme chtěli poděkovat naší Mamince, že nás během 50 let povolala do tohoto svého díla. Nejdůležitější moment se jistě uskutečnil ve *fatimské kapliče (capelinha)*, kde se kněží shromáždili na mezinárodních duchovních cvičeních a laici na duchovní obnově a společně několikrát prožívali vícero obřadů právě tam, kde Don Stefano Gobbi začal 8. května 1972 přijímat poselství od Panny Marie. Bylo tam přítomno okolo 150 kněží ze 42 národů, 6 biskupů a asi 600 dalších členů laiků a řeholníků MKH.

Byl to rok velmi intenzivní a zvláštní, během něhož jsem mohl navštívit večeradla v několika městech Itálie a také v různých zemích světa (Kostarika, Panama, Mexiko, Brazílie, Argentina, Chile, USA, Švýcarsko, Portugalsko a Jižní Korea). Také jsem mohl být přítomen na dnech národních večeradel a na intenzivních obnovách s kněžími, v přítomnosti biskupů a kardinálů (Švýcarsko, Brazílie, Jižní Korea). V některých případech se moje návštěva časově shodovala s obnovením veřejných večeradel, pozastavených kvůli covidovým opatřením, která dobře známe. Poděkujeme Panně Marii, která nám vždycky pomáhá začít znovu a nenechat se odradit navzdory obtížím... Moc Vás prosím, abyste se nenechali zmást těžkostmi, kterým musíte čelit. Každá námaha a každé utrpení prožívané z lásky k jejímu Neposkvrněnému Srdci jsou mimořádně vzácné pro její plán. Ona sama nám to víckrát doporučila:

„*Nabídněte mi také svá utrpení:*

- *ta vnitřní, která vás tak pokořují, protože pocházejí ze zkušeností vašich hranic, vašich chyb a četných náklonností. Čím menší a skrytější jsou utrpení, která mi obětujete, tím větší je radost, kterou zakouší mé Neposkvrněné Srdce;*
- *vnější utrpení, které vám často způsobuje můj nepřítel, když se vztekle a zuřivě sápe zvláště na vás, protože předvídá, že já vás použiji k jeho definitivní porážce. Některé sužuje pokušeními všeho druhu, jiné pochybností a nedůvěrou, jiné suchopárností a únavou, jiné kritikou a posměchem, jiné dokonce nejtěžšími pomluvami. Odpovídejte jediným způsobem: tím, že mi obětujete bolest, kterou zakoušíte, a mějte důvěru, důvěru ve svou nebeskou Matku!“ (11. 2. 1978)*

Panna Maria nám to pěkně vysvětluje také v poselství z 1. května 1988: „*Obětujte mi vonné květy.*“

Když jsem navštěvoval všechna ta večeradla, mohu svědčit o jedné krásné věci: Panna Maria se dotýká mnoha srdcí a proměňuje je zasvěcením se jejímu Neposkvrněnému Srdci. Prostřednictvím těchto lidí nese kupředu toto své dílo: Mariánské kněžské hnutí, i když mnozí poznali MKH až po smrti Dona Stefana (2011). Na vlastní oči jsem viděl, že duch MKH není „pastorační aktivita“, kterou jsme si sami vymysleli, ale svěřila nám ho Panna Maria skrze poselství Dona Stefana Gobbiho, jež jsou zapsána v knize „*Kněžím, přemilým synům Panny Marie*“.

Pokud budeme věrní duchu MKH, Ona si získá další srdce (tak jako jsme byli získaní i my) a vzbudí si další podobně věrné křesťany. Jsou večeřadla nová i taková, která vytrvale existují už desítky let, malá rodinná anebo farní večeřadla i velká diecézní či národní. Je krásné modlit se společně ve večeřadlech, jak nás o to žádala naše Matka, a cítit se být jako „jedno tělo“. Jsme opravdu v církvi „jedno večeřadlo“ v jejím Neposkvrněném Srdci, byť jsme z kterékoliv části světa.

Letošní mezinárodní duchovní cvičení MKH pro kněze budou opět v Itálii ve svatyni Milosrdné Lásky Boží v Collevalenza (Perugia) **od neděle 25. 6. do soboty 1. 7. 2023**. Přihlásit se můžete u P. Floria Querci, e-mail: **querciaflorio@gmail.com**. Mnozí kněží touží přijet: prosím laiky, aby jim pomohli a podpořili své kněze, aby se mohli zúčastnit. Jsem velmi rád, že v mnohých zemích se konají další duchovní cvičení MKH: ti, kteří se opravdu nemohou zúčastnit mezinárodních duchovních cvičení v Itálii, ať si vykonají aspoň místní duchovní cvičení a nenechají se obrát o tuto milost (srov. 5. 7. 1984).

Kauza blahověčení P. Nazarena Lanciottiho pokračuje. Aby mohla začít kauza blahověčení Dona Stefana Gobbiho, je nevyhnutelné připravit mnohé dokumenty, mezi nimi i Vaše svědectví: prosím Vás, abyste je poslali co nejdříve. Děkuji.

REFLEXE

1.

Drazí členové Mariánského kněžského hnutí,

církev se vždy mohla radovat z toho, že byla podporována mateřskou přítomností Panny Marie. Víme, že v posledních dvou stoletích naše Matka zintenzivnila své návštěvy na zemi, aby připravila církev na největší boj, který ještě dosud nikdy neproběhl: jde o nepřítelův plán zničit církev a dílo spásy, které Pán Ježíš završuje prostřednictvím Panny Marie. Naše Matka vystupňovala své návštěvy a vysvětlila nám tuto situaci při různých událostech, počínajíc především zjevením v La Salettě v r. 1846, a pomáhala nám ji pochopit stále lépe během jiných zjevení, jejichž vyvrcholením bylo poselství dané ve Fatimě. Navíc, od roku 1972 nám prostřednictvím drahého Dona Gobbiho znovu vysvětlila dopodrobna fatimské poselství: jaké je nebezpečí, které nám připravuje nepřítel, jaká je jeho zlomyslná a zákeřná taktika a jaká je pomoc, kterou nám Panna Maria nabízí (víme, že je to život v zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému Srdci).

V poselství z 18. 10. 1975 (*Radujte se*)¹⁾, které bylo Donu Stefanovi velmi drahé, nacházíme syntézu toho všeho. Měli bychom ho už velmi dobře znát, neboť je velmi důležité, spolu s poselstvím z 9. 11. 1975 (*Žijte své zasvěcení*)²⁾. Měli bychom **dobře znát poselství naší Matky**, aby tak Ona mohla nepřetržitě promlouvat k našim srdcím a formovat je, vychovávat a chránit. Poselství budeme dobře znát, pokud budou přijata skrze modlitbu: právě proto by se měla poselství číst ve večeřadlech anebo alespoň v osobní modlitbě, a to nejen jako „*pěkné počtení*“, anebo „*pěkný náboženský text*“, který potěší duši, ale jako samotná slova Matky Boží, která k nám hovoří a nás volá!

„*Dávám vám na tolika místech ve světě stále svá mateřská poselství, která vám zprostředkovávají jistotu, že vás sledují a že s vámi žijí, všecko pro vás připravují, vedu vás za ruku obtížnou cestou tohoto času očisty.*“ (24. 1. 1984)

„*V těchto poselstvích vám také odhaluji svůj plán tiché přípravy, bolestného provedení a vítězného naplnění. Nyní přicházíte k nejbolestnější části očisty, která se uskuteční v těchto letech před velkým vítězstvím mého Neposkvrněného Srdce v příchodu velkolepého království Ježíšova k vám. Je to plán, který zahrnuje toto století. V roce 1917 jsem jej předem vyjádřila ve Fatimě téměř jako prorocké oznámení v okamžiku, kdy se ukázal jasným velký boj mezi Ženou sluncem oděnou a Rudým drakem, boj, který měl trvat po celé století jako pyšná výzva Bohu ze strany mého Protivníka, jistého, že dosáhne zničení církve a že svede celé lidstvo k všeobecnému odmítnutí Boha.*“ (9. 11. 1984)

Zlý duch projevoval vždy tuto pyšnou výzvu. V historii církve pozorujeme tyto jeho tři způsoby: **pronásledování, hereze a láska ke hříchu**.

- 1) *Pronásledování* je bohužel ve světě přítomno i dnes, je to násilí proti životu, ale také i zákeřná zastrahování, která vyřazují věřícího ze společenského života.

- 2) *Hereze (bludy)* začaly hned v prvních stoletích církve a vyvrcholily v proudech „modernismu“, které papež Pius X. definoval jako „syntézu všech herezí“ (*Pascendi Domini Gregis*, 8. 9. 1907).
- 3) *Láska ke hříchu!* „Láska ke hříchu“ by se nám možná mohla zdát jako přehnané tvrzení, které se přece nemůže týkat „věřících“ a církve, ale spíše „nevěřících“ a nepřátel církve. Uvažujme ale o jedné věci: v Lurdech se Panna Maria zjevila se smutnou tváří a žádala Bernadettu: „*Modli se mnoho za hříšníky.*“ Když se ptali Bernadetty: „*A kdo jsou podle tebe ti hříšníci?*“, ona hned odpověděla: „*Ti, kdo milují hřích!*“ Katechismus katolické církve nám pod číslem 675 připomíná, že v dějinách nastane okamžik, kdy sama církev bude vyzvána, aby se odklonila od učení evangelia a vydala se jinými cestami mimo ně, prohlášenými jako lepší než samotné evangelium: „*Před Kristovým příchodem musí církev projít poslední zkouškou, která otřese vírou mnohých věřících. Pronásledování, která provází její putování zde na zemi, odhalí „tajemství nepravosti“ v podobě náboženského podvodu, který přináší lidem zdánlivé řešení jejich problémů za cenu odpadu od pravdy. Největším náboženským podvodem je podvod antikrista, to znamená určitého pseudomesianismu, ve kterém člověk oslavuje sám sebe místo Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle.*“

I Benedikt XVI. řekl 11. 5. 2010, když byl ve Fatimě: „*Vždy se to vědělo, ale dnes to vidíme děsivým způsobem, že největší pronásledování církve nepochází od vnějších nepřátel, ale rodí se z hříchu v církvi, a že proto církev má hlubokou potřebu znovu se učit pokání a přijmout očistění.*“

„*V temnotě, kterou zlý duch všude rozšíří, uprostřed mnohých bludů rozšířených duchem pýchy, které se budou vzráhat a téměř všichni se jich budou držet, v době, kdy se bude o všem v církvi pochybovat a kdy budou někteří samotné evangelium mého Syna hlásat jako legendu, vy, mně zasvěcení kněží, budete mými věrnými syny. Věrnými evangelium, věrnými církvi. A síly k tomu, abyste zůstali věrnými, se vám dostane tím, že se naučíte důvěřovat pouze ve mne a budete ochotnými a poslušnými mého hlasu. Tak nebudete poslouchat hlas toho či onoho teologa, učení toho či onoho – i když dojde širokého souhlasu – ale budete poslouchat jen můj hlas, synové!*“ (4. 1. 1975)

Bohužel vidíme, že se to děje stále častěji: pokud věřící člověk čelí životním radostem a strastem a nenechá vá se vést evangeliem, pak zpochybňuje učení Ježíše Krista i všechno to, čím církev doposud žila. Už nevěří tomu, že skutečným zlem pro člověka nejsou pozemská zla, ale hřích, z něhož všechno zlo pochází. Člověk věří, že se může spasit sám svými silami a metodami, a na Ježíše se už nedívá jako na svého jediného Pána a Spasitele, ale nahrazuje ho jiným, falešným spasitelem. Léčba už se nehledá na obnovené cestě svatosti (která uzdravuje z hříchu, původce každého zla), ale jde jinými cestami, pouze lidskými, přičemž se zapomíná, že prvotní hřích poničil lidskou přirozenost, a především, že vítězem nad hříchem je Ježíš, který hřích odstraňuje. Ježíš nám připomíná: „*Já jsem vinný kmen, a vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ponese mnoho ovoce; protože beze mne nemůžete dělat nic.*“ (Jan 15,5) Zdá se, že tuto situaci popisuje Katechismus katolické církve jako „*pseudomesianismus, v kterém člověk oslavuje sám sebe namísto Boha a jeho Mesiáše, který přišel v těle.*“

Jistým způsobem to už nabídlý některé episkopáty v některých zemích světa (a mluví o tom otevřeně), že chtějí, aby je celá církev následovala na této cestě, která je skutečnou apostazi maskovanou za dobrými úmysly a vyprázdněným chápáním Ježíše jako Spasitele. Svätý otec musí proti takovým tlakům hodně bojovat a my se za něj musíme hodně modlit, jak nás o to žádá Panna Maria, aby jeho služba napomáhala očistění církve a chránila ji před odpadlictvím, nejen teoretickým, ale i praktickým. Ve skutečnosti nehrozí jen nebezpečí, že se někdo pokusí přepsat morální teologii anebo eklesiologii (jak to někteří opovázlivě zkoušejí), ale je tu i hrozba, že by si věřící zvykli žít každodenní život v praktické apostazi. Například mnozí nyní už často páchají hříchy, protože prý „*tohle už beztak dělají všichni*“, a schvalují hříchy nebo pojetí církve, které by ještě před dvaceti lety s přesvědčením a vírou odmítali.

Panna Maria nás učila, že toto všechno má velké a závažné důsledky: „*Především v celé církvi se šíří velký odpad z nedostatku víry, který se rozmáhá také mezi samými jejími pastýři. Satanovi se podařilo rozšířit všude velký odpad lstivým sváděním, které přivedlo mnohé k tomu, že se vzdálili od pravdy evangelia, aby mohli jít za bajkami nových teologických teorií a aby měli potěšení ze zla a hříchu, vyhledávaného jako opravdové dobro.*“ (31. 12. 1987)

„*Mám syny – kněze, kteří zradili evangelium, aby se stali stoupenci velkého dábelského bludu marxismu... Zvláště kvůli nim přijde brzy trest komunismu a všechny o všechno oloupí. Přijdou chvíle velikého soužení. A budou to tito moji ubozí synové, kteří zahájí veliký odpad. Vy všichni, kněží mně věrní, bděte a modlete se!*“ (28. 7. 1973)

Panna Maria nemluví v „stranickém“ smyslu, ani v „lidském“ smyslu, ale neustále nám připomíná, že společnost založená na vzpouře proti Božímu učení vede pouze ke zkáze a rozhodně ne k dobru a že odmítání Boha vede duše do záhuby. Toto Ona nechce! Ve Fatimě varuje před tímto nebezpečím, protože často jsou to právě „věřící“, kteří tomu nechtějí věřit, přičemž Donu Stefanovi Matka vysvětluje, že si to často neuvědomují ani pastýři.

Dnes riskujeme, že evangelium se vyprázdní a radostná zpráva o vykoupení z hříchu a pravda o věčnosti se zredukuje na poselství lidského dobra pro pozemské blaho. Můžeme konat velká církevní shromáždění a slavnosti, ale ***pokud bude evangelium takto vyprázdněné, Pán už nemůže dávat svou milost***, protože už se tu nehlásá to, co on učil. Stejně tak, jestliže Eucharistie již není prožívána jako Kristova spásná oběť, ale pouze jako náboženské gesto, pokud se už nehlásá milost obrácení od hříchu k novému životu, ale požaduje se jen „být dobrým“... a tak i svátosti jsou redukovány z „nezbytných“ na „doporučené“, nebo dokonce „volitelné“. Panna Maria nám tento aspekt podrobně vysvětlila v roce 1989, když komentovala 13. kapitolu Zjevení sv. Jana a došla až k tomu, že mluvila o ***falešné církvi, která nabízí falešného Krista (13. 6.³⁾ a 17. 6. 1989⁴⁾***. Chtěl bych zde citovat mnohé úryvky z těchto poselství, ale jsou tak bohatá, že je nemohu omezit na nějaký malý výpis, proto Vás prosím, abyste si je přečetli celá, v modlitbě, během večeřadla a v srdci o nich rozjímalí.

Žádám Vás, abyste o těchto poselstvích rozjímalí ve správném duchu; nehleďte toho, „kdo má vinu za současnou situaci“, neomezujme se na to „vidět, co dělají nepřátelé církve“, jako bychom my byli ti čistí, kteří soudí hříšníky... My jsme hříšníci jako ostatní, ale je to jen díky milosti zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci, že můžeme najít to správné útočiště ve velkém soužení. Je to dar, na který musíme reagovat s pokorou a vděčností. Čtème je tedy s vděčností, se slovy vycházejícími ze srdce: „*Děkuji ti, Matko, že jsi mě varovala, že jsi mi pomohla pochopit, kde jsou nebezpečí, že mi vysvětluješ pravé učení církve; děkuji ti, Matko, že ve tvém Neposkvrněném Srdci jsem opravdu v bezpečí!*“ Pak se jí vždy ptáme: „*Takže, Mami, co chceš, abych udělal, jak chceš, abych prožil tuto chvíli? Jak mohu být tím lékem, kterým chceš, abychom jím byli pro církev?*“ Hluboko v srdci dobře víme, že Panna Maria nás dobře připravila na velké soužení a na velký odpad, ale... **reagujeme tak, jak to Ona od nás žádá?**

A právě o to tu jde: i když jsme si již dobře vědomi narůstající apostaze, musíme se vážně ptát sami sebe, zda odpovídáme tak, jak to Ona od nás žádala, nebo ne.

Necháváme se jí uzdravit a snažíme se být lékem, o kterém hovoří? Odpovídá nám především v poselstvích z 13. 9. 1984 „*Ve večeřadle se mnou*“ a 3. 12. 1986 „*Můj lék na vaše neduhy*“.

„*Ve večeřadle se mnou vás vedu k modlitbě; té je teď nutně třeba stále více používat jako zbraně, se kterou musíte bojovat a vítězně vybojovat bitvu proti satanovi a všem zlým duchům, kteří se v těchto dobách s velkou násilností uvolnili z pout. Především je to bitva, která se odehrává na úrovni duchů, a tak musíte bojovat s duchovní zbraní modlitby.*“ (13. 9. 1984)

Zbraň proti nepříteli, lék pro církev. Tím byly děti z Fatimy, tím byl Don Stefano a to je to, co od nás Panna Maria očekává.

Katechismus katolické církve pokračuje v čísle 677 vysvětlováním, že „*církev vejde do slávy království jedině prostřednictvím těchto posledních Velikonoc, v nichž bude následovat svého Pána v jeho smrti a vzkříšení. Království se tedy neuskuteční nějakým dějinným triumfem církve cestou vzestupného pokroku, nýbrž Božím vítězstvím nad posledním řáděním zla, po kterém jeho Nevěsta sestoupí z nebe. Boží vítězství nad vzpourou zla bude mít podobu Posledního soudu, a to po závěrečném kosmickém otřesu tohoto pomíjejícího světa*“.

Boží vítězství, o kterém hovoří Katechismus katolické církve, je už viditelné ve svatých a mučednících. Je to vítězství, ke kterému nás vede naše Matka skrze zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému Srdci. V tomto světle by se mělo číst ono fatimské: „*Na konci mé Neposkvrněné Srdce zvítězí,*“ jak nám řekla 19. 12. 1973: „*V témže okamžiku, kdy bude satan trůnit jako pán světa a bude se domnívat, že má své vítězství jisté, já mu vyrvu kořist z rukou. Najednou bude stát s prázdnýma rukama a vítězství nakonec připadne mému Synu a mně; to bude triumf mého Neposkvrněného Srdce ve světě.*“ Není to otázka čekání na svět, který nyní pod satanovou mocí miluje a chválí církev a vede ji k triumfu... Je docela předvídatelné, že svět pod satanovou mocí bude jednat tak, jak mu přikáže, to znamená, že svět bude bojovat proti evangeliu a církvi podporou bludů a pronásledováním. Ale buďte opatrní: Satan se již dává poznat dvěma způsoby: ti, kdo milují evangelium a Pána, to poznávají a odmítají.

Třetí cesta (láska ke hříchu) je naproti tomu záluďnou maskou prvního způsobu (pronásledování, a to i ze strany těch, kteří chtějí měnit nauku církve proti těm, kteří chtějí být věrní evangeliu) a je důsledkem druhého způsobu (hereze). Je to ten nejhorší způsob, protože skutečným problémem církve, a tedy i světa, není církev pronásledovaná, ale církev, která proto, aby nebyla pronásledována, sama zrazuje svého Ženicha a Pána. Církev proto,

aby byla milovaná světem, který je v područí satana, ho následuje a přijímá protikřesťanské principy až do té míry, jako by byly novým vyjádřením evangelního života!

Obraz tohoto nebezpečí můžeme vidět ve vyprávění o „obrech v kanaánském údolí“ z knihy Exodus, kdy Boží lid ze strachu postavit se proti tamním silným národům upřednostnil raději návrat do Egypta (Nm 13–14). V důsledku toho žádný z nich nevstoupil do Zaslíbené země. Dnes jsou „kanaánskými obry“: veřejné mínění, sobecké sebeurčení a zbožňované požitky, materialistická a hedonistická vize, která vytvořila kulturu alergickou na Boží příkázání a stala se novým náboženstvím atd. Ano, jako by se zrodilo nové odlišné náboženství, složené z bůžků a falešných bohů... aniž by bojovalo proti hříchu, ba spíše naopak, aby ho ospravedlňovalo.

Panna Maria přišla, aby nás zachránila před tímto falešným náboženstvím, které nabízí falešného Krista a které chce vytvořit falešnou církev. Během své poslední mše sv. ve Fatimě řekl správně Don Stefano, že „*Fatima je pádem falešných bohů*“ (25. 10. 2010). Modleme se, aby se dnes žádný kněz nenechal ovlivňovat těmito „obry“ a nevyučoval alternativní cesty, protože by si uzavřel cestu milosti... a přispěl by k tomu, že *tajemství nepravosti poroste*.

„*Kromě chudoby ve statcích materiálních existuje ještě mnohem větší a nebezpečnější chudoba morální, pozůstávající v tíživém jhu, které činí z tolika mých dětí otroky zla a hříchu, nezřízených vášní, zejména nečistoty. Jak veliká je mezi vámi tato rána! Jak podle jsou úklady mého Protivníka, který vás často vede k tomu, abyste veškeré své kněžské úsilí vynakládali na hojení ran chudých a vykořisťovaných, a tak abyste zapomínali hledět především na hluboké rány hříšníků a zlých. Rozdávejte pokrm Boží milosti těmto duším, které hynou hladem.*“ (26. 2. 1991) Panna Maria vroucně touží po tom, aby se náš život stal lékem proti takovému „novému (prázdnému) náboženství“. Je však nutné vydat silné a pokorné svědectví, ovoce lásky k Bohu a ke všem duším.

„*Je to doba, v níž se buduje civilizace bez Boha a celé lidstvo je vedeno tak, aby žilo bez Něho. Je to doba, v níž satan a dábelké síly se dávají uctívat stále větším počtem lidí, a tak se stále více rozšiřuje satanský kult, sekty a černé mše. Je to doba, v níž se buduje modla, aby se postavila na místo pravého Boha a pravé církve, a tato modla je falešný Kristus a falešná církev. Je to doba, v níž všichni následníci této modly budou poznamenáni jejím cejchem na čele a na ruce. Je to doba, v níž věrní následovníci Beránka budou vyvrhováni na okraj společnosti, budou vystavováni pronásledování, žalářům a smrti. Je to doba vaší vytrvalosti.*“ (15. 8. 1989)

2.

Víme, že jedním ze znamení očišťování je *zmatek* (srov. 28. 1. 1979). Panna Maria nám říká, že: „*V církvi roste zmatek: příliš málo je těch, kteří přijímají moje pozvání nechat se mnou formovat a vést s pokornou učenlivostí mého Dítěte Ježíše. Tak houstne tma v myslích, v srdcích a v duších. Jsem vaše Matka s probodenou duší: jsem po vašem boku, abych zacelovala vaše rány. Neztrácejte odvahu! Modlete se, číňte pokání, buďte malí a učenliví, nechte se mnou formovat, nechte se nést v mém Srdci nad bouřlivými vodami. Odvahu!*“ (2. 2. 1984)

Mnozí si neuvědomují, jak je důležité prožívat každodenně zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie a nevšímat si těchto nebezpečí. Ježíš řekl: „*Když spatříte, že na západě vystupuje oblak, hned říkáte: »Bude pršet,« a bývá tomu tak. A když vane jižní vítr, říkáte: »Bude horko,« a bývá. Pokrytci, znamení na zemi a nebi dokážete posoudit, jak to, že nedokážete posoudit tento čas?*“ (Lk 12,54–56)

Rychle se kráčí v ústřety nebezpečí nevidět realitu. Kolikrát řekla Panna Maria: „*Kdybyste tak viděli mýma očima?*“ Ale přichází nám na pomoc: „*Ve večeradle se mnou vás učím, abyste viděli mým mateřským a milosrdným zrakem dnešní zlo, vychovávám vás, protože si přeji, abyste se sami stali lékem proti těmto zlům.*“ (13. 9. 1984) „*Dívejte se mýma mateřskými očima na všechny ty bolesti, hříchy, vzpoury a zvrácenosti tohoto lidstva, které nese tíhu velkého soužení, které právě prožíváte. Ať také z vašich očí kanou slzy bolesti a hlubokého soucitu.*“ (28. 6. 1995) „*I dnes je nutné hluboké mlčení, abyste pochopili skrytý Boží plán a uměli číst znamení času, který prožíváte. A tato znamení vám oznamují jeho blížký příchod.*“ (24. 12. 1985)

„*Moji přemilí synové, dívejte se na svět, ve kterém žijete, mýma očima. Hledte, jak se všeho zmocnil můj nepřítel. Více než jindy se stal svět v této době jeho královstvím, kde jako vládce vykonává svou moc. A duše, oběti jeho svádění, hynou denně ve stále větším počtu. Chci je zachránit mimořádným zásahem své mateřské lásky. Proto potřebuji vás, potřebuji vaši lásku. Milujte mým vlastním Srdcem všechny tyto ubohé děti, které nyní satan a hřích přivedli na pokraj smrti. Milujte především ty, kteří jsou nejvíce vzdáleni, i ty, kteří popírají Boha, kteří vás odmítají a bojují proti vám, i ty, kteří jsou oběťmi neřestí, nenávisti a násilí. Stali se povolnými nástroji v ruce satana, který jich používá, jak chce. Často jednají jen pod jeho zhoubným vlivem. Ale i oni byli vykoupeni Ježí-*

šem. I oni jsou mými dětmi. Jsou nejvíce nemocní, a proto mne nejvíce potřebují. Právě vy je milujte ve mně a se mnou.“ (24. 8. 1977)

Zde je **hodnota večeradel** a duchovního díla, které Panna Maria svěřuje svému Mariánskému kněžskému hnutí: v modlitbě, ve věrnosti církvi, v obětování života, v odčiňování a mlčení. Modlíme se s ní, dokonce i žijeme s ní, a jak říkal Don Stefano Gobbi: v zasvěcení Neposkvrněnému Srdci „žijeme Marii“, abychom žili v Kristu, a prosíme ji, aby se přimlouvala u svého Syna a zablokovala mnohá zlá díla. Je to její dílo, a Ona nám svěřuje tento náš podíl: „*Abyste zvítězili v blížící se bitvě, chci vám dát jednu zbraň: modlitbu. Na všechno ostatní zapomeňte a zvykněte si používat jen této zbraně. Rozhodná doba je tu a není už čas na žádné marné a zbytečné věci. Není čas na neúčinné diskuse, není už čas na povídání a plánování. Toto je doba modlitby! Kněží mého Hnutí, nabídněte se mi, abych se mohla ve vás a s vámi stále modlit a přimlouvat se u svého Syna za spásu světa. Potřebuji vás a vaši modlitbu, abych uskutečnila veliký plán triumfu svého Neposkvrněného Srdce.*“ (19. 12. 1973)

K tomu, abychom žili ducha Mariánského kněžského hnutí, jsou večeradla podstatná. Opět vám ocituji poznámku z roku 2022: „*Občas bychom se měli ptát: šíříme večeradla ze zbožnosti, jen proto, že se nám líbí, co řekla Panna Maria Donu Stefanu Gobbimu, anebo proto, že chápeme, že Ona nás povolala pro tuto dobu? Večeradla, o která nás prosí Panna Maria, a zasvěcení se jejímu Neposkvrněnému Srdci nejsou jen obyčejnou pobožností, ale jsou povoláním, povoláním žít s ní a jako Ona v církvi v této době, protože Ona chce intervenovat naším prostřednictvím.*“ „*Dívejte se mýma očima*“ na současné zlo a též na hodnotu večeradel!

3.

Nakonec je tu jedno velké nebezpečí: vidět správně všechny tyto věci – falešnou církev a to, co nám vysvětlila Panna Maria – avšak vůbec si nevšimnout toho, že existuje též „*falešný život v duchu MKH*“ – tedy podporování ducha MKH bez toho, aby se uváděl do života! Běda! Stále se vás ptám: „*Reagujete tak, jak nás o to žádá Ona, v této bolestné situaci?*“ V duchu MKH se nedíváme na utrpení církve zvenčí, jako bychom byli nezúčastnění diváci, ale žijeme uvnitř církve jako její věrné děti, které podle přání Panny Marie chtějí být v jejím srdci v postojí modlitby, lásky a odčiňování. Panna Maria nás žádá, abychom **byli ti, kdo přijímají utrpení církve jako uzdravující sílu**. Také se od nás žádá, abychom spolupracovali na plánu Božím stejně tak jak Ona: „*Následujte mne v utrpení, které jsem s pochopením přijala a prožívala jako pokornou odpověď na to, co Pán ode mne v těchto okamžicích žádal. Bylo to vnitřní utrpení z vývoje událostí, které se projeví jako prosba o mou mateřskou spolupráci na jeho plánu lásky.*“ (24. 12. 1984) „*Jako nikdy předtím stal se dnes svět, ve kterém žijete, poušť, která přináší jedovaté a špatné ovoce. Jako nikdy předtím pokouší se dnes můj Protivník všemi způsoby klást vám překážky, svádět vás a ranit. Jako nikdy předtím rozvíjí dnes satan velkou moc, která mu byla připuštěna, a nasazuje všechno na zničení mého plánu a rozboření mého Díla lásky, které já sama v této vaší době uskutečňuji.*“ (15. 8. 1985) „*Uvažujte o mých poselstvích, žijte je! Jestliže žijete to, co jsem vám řekla, a jdete cestou, kterou jsem vám ukázala, budete bezpečně kráčet vpřed cestou zasvěcení, jež jste mi učinili, a budete uskutečňovat velký plán vítězství mého Neposkvrněného Srdce.*“ (9. 11. 1984) „*Nebojte se! Já vás přikrývám svým neposkvrněným pláštěm a chráním vás. Jsem stále po vašem boku a vedu vás cestou, kterou jsem vám vyznačila. Připouštím jeho úklady, abych vás očistila, ale pak osobně zasahuji, abych vám je pomáhala zdolat a překonat.*“ (15. 8. 1985)

Modleme se za naši věrnost Panně Marii, abychom byli platnými nástroji v jejím díle. V každém večeradle pamatujeme na všechny členy MKH ve světě a modlíme se jedni za druhé, abychom byli věrní dílu jejího Neposkvrněného Srdce. Proto **pokračujeme a rozšiřujeme naše malá místní a rodinná večeradla**. Kromě těchto večeradel některé země pořádají i pravidelná on-line večeradla na národní úrovni (které ovšem nenahrazují místní večeradla s osobní účastí), aby členové MKH rostli v jednotě, a především pomáhali těm, kteří žijí izolovaně a ještě nejsou schopni konat večeradla s blízkými osobami (lze s odvahou začít tím, že jsou jen 2 osoby, viz poselství z 17. ledna 1974!). Povzbuzuji Vás ke konání především národních večeradel kněží, anebo alespoň na stejné jazykové úrovni – například anglofonní, frankofonní atd. Španělé a Portugalci už jistý čas prožívají tuto zkušenost, (které se s radostí osobně účastnil). Bylo by hezké, kdyby se kněží každého národa mohli takto jednou za měsíc pravidelně setkávat ve večeradlech, aby se zvětšovalo bratrství v Neposkvrněném Srdci Panny Marie, k němuž nás chce Ona sama vést. Stejně tak si uvědomuji, jak užitečná jsou tato národní či jazyková večeradla pro laiky.

A konečně tam, kde se tak ještě nestalo, **at se obnoví stále častější veřejná večeradla**. Nenechejme zapadnout osobní prosbu Panny Marie, kterou žádala o večeradla před 50 lety. Je to díky večeradlům, že si podmanila naše srdce a uchovává je ve svém Neposkvrněném Srdci a pokračuje ve svém plánu.

Tak si budeme **každý den dávat pozor na to, abychom s láskou prožívali své zasvěcení jejímu Neposkvrněnému Srdci**, v jednotě života s ní, prosili o dar Ducha Svatého, abychom byli věrni evangeliu a učení církve, abychom obětovali tíhu současných událostí, někdy velmi velkých, na odčinění hříchů s prosbou za ty, kdo ještě nepoznali Boží lásku, navzdory gestům vzpoury a odpadu od víry, která už vyšla najevo, a gestům, která jsou dosud skrytá, **abychom byli v církvi tím, co od nás Panna Maria žádá**. Učme se jí děkovat za to, že i když jsme nehodní, byli jsme povoláni být jejími spolupracovníky.

„Mám pro vás skvělý plán: všichni mi velkodušně odpovězte!“ (12. 11. 1981)

P. Luca Pescatori

Poznámky – celé texty výše uvedených citací z knihy **Kněžím, přemilým synům P. Marie**

¹⁾ Radujte se

18. října 1975, Sv. Lukáše – evangelisty

„Synu, vyvolila jsem si tě z tohoto prostého důvodu: jsi nejubožejší, nejmenší a nejomezenější. Z lidského hlediska jsi naprostý ubožák.

Vyvolila jsem si tě, protože v tvém životě se mému nepříteli už podařilo oslavit vítězství. Dala jsem ti v životě zakusit jakoby předem to, co učiním ve chvíli svého největšího triumfu.

Můj nepřítel se bude jednoho dne domnívat, že už slaví plné vítězství: nad světem, nad církví a nad dušemi.

Teprve tehdy zasáhnu já – hrozně a vítězně – aby jeho porážka byla tím větší, čím větší byla jeho jistota, že už navždy zvítězil.

Co se nyní připravuje, je něco tak velikého, že se nikdy nic takového nestalo od stvoření světa. Proto to bylo všechno předpověděno v Písmu svatém.

Tam už byl předpověděn hrozný zápas mezi mnou, Ženou oděnou sluncem, a Rudým drakem, satanem, jemuž se nyní daří svádět mnohé bludem bezbožeckého marxismu. Tam už je předpověděna bitva andělů a mých synů s přívrženci Draka, vedenými odbojnými anděly. Především bylo jasně předpověděno mé úplné vítězství.

Vy, moji synové, jste byli povoláni prožívat tyto události.

Je tu chvíle, kdy to musíte vědět, abyste se vědomě připravili na boj. Je tu čas, abych vám začala odhalovat část svého plánu.

Především musí můj nepřítel mít dojem, že má teď všechno ve svých rukou. Proto mu bude dovoleno dostat se do nitř církve a podaří se mu zatemnit Boží svatyni. Nejvíce obětí uchvátí mezi služebníky svatyně.

Toto je skutečně doba velkých pádů pro mé přemilé syny, pro mé kněze.

Některým bude satan činit úklady pýchou, jiným žádostí těla, jiným pochybnostmi, jiným nevěrou, jiným malomyslností a osamělostí.

Mnoho bude pochybovat o mém Synu a o mně a bude se domnívat, že toto je konec mé církve!

Kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, přemilí synové, které shromažďuji pro tento veliký boj: první zbraň, kterou musíte používat, je *důvěra ve mne a vaše naprostá oddanost*.

Přemáhejte pokušení strachu, malomyslnosti a smutku. Nedůvěra ochromuje vaši činnost a to velmi pomáhá mému nepříteli.

Budte veselí a plni radosti!

To není konec mé církve. Připravuje se začátek její plné a podivuhodné obnovy.

Náměstek mého Syna s mou pomocí to už tuší a přes smutek přítomné chvíle vás vybízí k *radosti!*

K radosti? ptáte se mne s úžasem.

Ano, moji synové, k radosti v mém Neposkvrněném Srdci, které vás všechny v sobě ukrývá. Mé mateřské Srdce bude pro vás místem vašeho pokoje, zatímco venku bude zuřit veliká bouře.

I kdybyste zůstali na cestě zranění, i kdybyste často klesli, i kdybyste zapochybovali a v jistých chvílích zradili, neotrácejte mysl, protože *já vás miluji!*

Čím více bude můj nepřítel chtít proti vám zuřit, tím větší bude moje láska k vám.

Jsem Matka a miluji vás ještě více, synové, protože jste mi byli vyrváni.

A mou radostí, kněží, miláckové mého Neposkvrněného Srdce, je učinit z vás všech tak očištěné a posílené syny, že se už nikomu nepodaří vyrvat je lásce mého Syna Ježíše.

Učiním z vás žijící podoby svého Syna Ježíše.
Proto buďte spokojeni, plni důvěry a mně zcela oddaní. Stále se se mnou modlete!
Zbraní, které použijí k boji a vítězství v této bitvě, bude vaše modlitba a vaše utrpení.
Tedy také vy na kříži se mnou a s mým Synem Ježíšem, vedle jeho a vaší Matky.
Potom já sama učiním všechno, protože Bůh rozhodl, aby toto byla moje hodina – moje i vaše, synové zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.“

2) Žijte své zasvěcení

9. listopadu 1975, *Posvěcení lateránské baziliky*

„Můj synu, nyní máš významnější znamení toho, jak moc tě miluji.
Vyvolila jsem tě, abys všem pomohl pochopit – zvláště svým bratřím kněžím – bohatství a divy mého Neposkvrněného Srdce.
Ve Fatimě jsem ukázala toto své Neposkvrněné Srdce jako prostředek spásy pro celé lidstvo. Ukázala jsem cestu návratu k Bohu. Lidé – mě neposlouchali!
Nyní vám chci nabídnout své Neposkvrněné Srdce jako jediné útočiště v tak velice bolestných okamžicích, které vás čekají.
Vaše útrapy se budou každým dnem zvětšovat. Krize se nyní v mé církvi prohloubí až v otevřenou vzpouru, zvláště ze strany mnohých mých synů, kteří mají podíl na kněžství mého Syna Ježíše. Tma už houstne, promění se v hlubokou noc světa.
Marxistický ateismus všechno nakazí. Jako jedovatá mlha pronikne do každého prostředí a zadusí víru tolika mých dětí.
Bude převracet pravdy obsažené v evangeliu. Bude popírat božskou přirozenost mého Syna a božský původ církve. Především bude ohrožovat její hierarchické zřízení a bude se pokoušet zničit skálu, na které je budova církve postavena.
Toto je chvíle, kdy chci vylít na všechny své syny milosrdenství svého Srdce, abych je zachránila svou mateřskou láskou, která má vždy porozumění, vždy pomáhá a odpouští.
Chci jednat vašim prostřednictvím, moji přemilí kněží.
Abych to mohla dělat, musíte se mi dát plně k dispozici. Tím více budu moci ve vás působit, čím více se necháte ovládat mou láskyplnou mateřskou činností.
To činíte svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci: to je jediné, co musíte udělat, abyste náleželi k mému kněžskému Hnutí. Čiňte a často obnovujte *toto své zasvěcení* a především je *žijte!*
Jak velikou radost působíte mému Bolestnému Srdci, když při svých setkáních, při společné koncelebraci všichni společně obnovujete zasvěcení mému Srdci!
Jestliže své zasvěcení žijete, váš život bude skutečně proměněn: naučím vás svému způsobu vidění, cítění, modlitby a lásky.
Dám vám svého Ducha a učiním vás stále menšími, prostšími a pokornějšími. Naučím vás důvěřovat jen a jediné Bohu. Čím více bude přibývat pochybností a popírání, tím více budete v Něm nalézat jistotu a budete o tom vydávat svědectví.
Dám vám velikou lásku k církvi. Dnes prožívá církev chvíle velikého utrpení, protože ji její děti stále méně milují. Tak mnozí ji chtějí obnovovat a očišťovat jen kritizováním a prudkými útoky na její zřízení. Bez lásky se nic neobnoví a neočistí.
Naučím vás milovat papeže dětinnou a hlubokou láskou. Matka vás naučí nést s ním jeho kříž a podílet se na jeho utrpení.
Kde jsou dnes kněží, kteří stojí při tomto prvním knězi, při tomto prvním synu, kterého Matka zahrnuje zvláštní láskou?
Vy, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, stůjte nejbližší papežovu srdci! Modlete se za něho, trpte s ním, buďte stále s ním! Poslouchejte ho, dělejte to, co vám říká, a šířte jeho učení, jemuž lidé nenaslouchají.
V hodinách hluboké noci bude toto jediným hořícím světlem. Tímto světlem budete osvětlováni a pod mým vedením je budete šířit v celém světě, který je zahalen temnotou.
Bude to také *vaše věrnost*, která jako zbraň způsobí, že bitvu vybojuji a zvítězím. Proto vás, synové, vybízím, abyste se zcela ukryli do mého Neposkvrněného Srdce!“

„Přemilí synové, dnes si připomínáte mé druhé zjevení v chudé Cova da Iria 13. června 1917.

Už tehdy jsem vám předpověděla, co všechno prožíváte v těchto časech. Oznámila jsem vám veliký zápas mezi mnou, Ženou oděnou sluncem, a obrovským Rudým drakem, který přivedl lidstvo k životu bez Boha.

Předpověděla jsem vám podlé a temné dílo, vykonávané zednářstvím, aby vás vzdálilo od zachovávání Zákona Božího a učinilo vás obětí hříchů a neřestí.

Především jsem vás chtěla jako Matka upozornit na velké nebezpečí, které dnes hrozí církvi i v mnoha dábelských útocích proti ní, aby ji zničily.

K dosažení tohoto cíle přichází černé bestie, vystupující z moře, na pomoc ze země *bestie, která má dva rohy, podobné rohům beránka*.

Beránek byl v Písmě svatém vždy symbolem oběti. V noci exodu je obětován beránek a jeho krví jsou pomazány veřeje domů židovských, aby byly uchráněny trestu, který naopak stihne všechny Egypťany.

Židovské Velikonoce připomínají každoročně tuto událost obětováním beránka, který je zabit a sněden.

Na Kalvárii se Ježíš Kristus obětuje za spásu lidstva. On sám se činí naší Paschou a stává se pravým Beránkem Božím, který snímá všechny hříchy světa.

Bestie má na hlavě dva rohy, podobné rohům beránka.

Se symbolem oběti je úzce spjat symbol kněžství: dva rohy.

Pokrývku hlavy se dvěma rohy nosil ve Starém zákoně velekněz.

Mitru – se dvěma rohy – nosí biskupové církve k označení plnosti svého kněžství.

Černá bestie, podobná pardálu, označuje zednářství; dvourohá bestie, podobná beránku, označuje zednářství, které proniká do nitra církve, to je *církevní zednářství*, které se rozšířilo především mezi členy hierarchie.

Tato zednářská infiltrace do nitra církve už vám byla mnou předpověděna ve Fatimě, když jsem vám oznámila, že satan pronikne až do vrcholu církve.

Je-li úkolem zednářství strhávat duše do zatracení tím, že je vedou k uctívání falešných božstev, cílem církevního zednářství je naopak *zničit Krista a jeho církev* vytvořením nového idolu, to je falešného Krista a falešné církve.

Ježíš Kristus je Syn Boha živého, je vtělené Slovo, je pravý Bůh a pravý Člověk, protože ve své božské Osobě spojuje přirozenost lidskou a přirozenost božskou.

Ježíš dal v evangeliu o sobě nejuplnější definici slovy: Já jsem Pravda, Cesta a Život.

Ježíš je Pravda, neboť nám zjevuje Otce, říká nám své konečné Slovo, přivádí k dokonalému naplnění celé Boží Zjevení.

Ježíš je Život, neboť nám daruje týž božský život skrze milost, vykoupením Jím zaslouženou, a ustanovuje svátosti jako účinné prostředky, které sdělují milost.

Ježíš je Cesta, která vede k Otci skrze evangelium, které nám dal jako cestu, po níž máme jít, abychom došli ke spáse.

Ježíš je Pravda, neboť On – živé Slovo – je pramenem a pečeti celého Božího Zjevení.

Církevní zednářství pracuje na zatemňování jeho božského Slova přirozenými rozumovými výklady a ve snaze učinit je pochopitelnějším a přijatelnějším je zbavuje veškerého nadpřirozeného obsahu.

Tak se šíří bludy na všech stranách samotné katolické církve. V důsledku šíření těchto bludů se dnes mnozí vzdalují od pravé víry a dávají tak za pravdu mému proroctví ve Fatimě: – Přijdou doby, kdy mnozí ztratí pravou víru. – Ztráta víry je odpadlictví.

Církevní zednářství pracuje podle a dábelsky, aby všechny přivedlo k odpadu.

Ježíš je život, neboť dává milost.

Cílem církevního zednářství je ospravedlnit hřích a představovat jej ne jako zlo, nýbrž jako hodnotu a dobro.

Tak se radí dopouštět se ho jako způsobu uspokojování potřeb vlastní přirozenosti a ničí se tak kořen, z něhož se může zrodit lítost, a prohlašuje se, že vyznávat hřích už není nutné.

Zhoubným ovocem této zlořečené rakoviny, rozlezlé v celé církvi, je všude vymizení individuální zpovědi.

Duše jsou vedeny k životu ve hříchu, odmítajíce dar Života, věnovaný nám Ježíšem.

Ježíš je Cesta vedoucí k Otci skrze evangelium.

Církevní zednářství přeje exegezím, které mu dávají racionalistický a přirozený výklad aplikací rozličných literárních žánrů, takže je v každé své části roztrháno.

Nakonec se dojde k popření historické zkušenosti zázraků a Kristova vzkříšení a uvede se v pochybnost samotné Božství Ježíšovo a jeho vykupitelské poslání.

Když zničila historického Krista, *bestie se dvěma rohy, podobnými beránkovým*, se snaží zničit mystického Krista, kterým je církev.

Církev ustanovená Kristem je jediná: svatá, katolická, apoštolská, jedna, založená na Petrovi.

Jako Ježíš, tak i církev jím založená, tvořící jeho mystické tělo, je pravda, život a cesta.

Církev je pravda, neboť jí jedině svěřil Kristus úkol chránit v celistvosti celý poklad víry. Svěřil jej hierarchické církvi, to je papeži a biskupům s ním spojeným.

Církevní zednářství se snaží tuto skutečnost zničit *falešným ekumenismem*, vedoucím k přijetí všech křesťanských církví tvrzením, že každá z nich má část pravdy.

Zabývá se plánem založit jednu ekumenickou univerzální církev, vytvořenou splnutím všech křesťanských vyznání, mezi nimi církví katolickou.

Církev je život, neboť dává milost a jenom ona má účinné prostředky milosti – sedm svátostí.

Zvláště *je život*, neboť jí jedině byla dána moc plodit Eucharistií prostřednictvím služebného (ministeriálního) a hierarchického kněžství.

Ježíš Kristus je v Eucharistii skutečně přítomen svým oslaveným tělem a svým Božstvím.

Církevní zednářství se tak snaží přemnoha podlými způsoby napadat úctu církve ke svátosti Eucharistie.

Oceňuje se u ní pouze aspekt Večeře, směřuje k minimalizování její svátostné hodnoty, snaží se popřít skutečnou přítomnost Ježíšovu v konsekrovaných Hostiích.

Proto byla postupně potlačena všechna vnější znamení, která jsou ukazateli víry ve skutečnou přítomnost Ježíšovu v Eucharistii, jako pokleknutí, veřejné adorační hodiny, úctyhodný zvyk obklopovat svatostánek světly a květy.

Církev je cesta, neboť vede k Otci skrze Syna v Duchu Svatém po cestě dokonalé jednoty.

Jako Otec a Syn jedno jsou, tak musíte být jedno mezi sebou.

Ježíš chtěl, aby jeho církev byla znamením a nástrojem jednoty veškerého lidského pokolení.

Církev má sílu udržet si jednotu, neboť byla založena na úhelném kameni své jednoty: Petrovi a papeži, který následuje Petrovo charisma.

Církevní zednářství hledí tedy zničit základ jednoty církve podlým a úkladným útokem na papeže.

Osnuje spiknutí rozepří a odporu vůči papeži; podporuje a odměňuje ty, kdo jej hanobí a odpírají mu poslušnost; propaguje kritiky a opozice biskupů a teologů.

Tímto způsobem se bourá samotný základ její jednoty, a tak je církev stále více trhána a rozdělována.

Milovaní synové, pozvala jsem vás, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a vstoupili do tohoto mého mateřského útočiště, především proto, abyste byli ušetřeni a uchráněni těchto hrozných úkladů.

Proto jsem vás v zásvětném aktu mého Hnutí nabádala, abyste se zřekli jakékoliv touhy po kariéře. Tak můžete uniknout nejsilnějšímu a nejnebezpečnějšímu úkladu, používanému zednářstvím, aby ke své tajné sektě přidružilo mnoho mých milovaných synů.

Vedu vás k veliké lásce k Ježíši – pravdě – tím, že z vás činím statečné svědky víry; vedu vás k Ježíši – životu – přivádějíc vás k velké svatosti; k Ježíši – cestě – žádajíc od vás, abyste byli v životě pouhým žitým a do písmene hlásaným evangeliem.

Pak vás vedu k největší lásce k církvi.

Učím vás milovat církev – pravdu, činíc z vás statečné hlasatele všech pravd katolické víry, zatímco se silně a odvázně stavíte proti všem bludům.

Činím z vás služebníky církve – života, pomáhajíc vám, abyste byli kněžskými věrnými a svatými. Budte vždy připraveni k potřebám duší, buďte s velkorysým sebezapřením ochotni posloužit svátostí smíření a buďte planoucím ohněm lásky a horlivosti k Ježíši, přítomnému v Eucharistii.

Ať se do vašich kostelů vrátí časté hodiny veřejné adorace a smíru Nejsvětější Svátosti oltářní.

Přetvářím vás ve svědky církve – cesty a činím z vás drahocenné nástroje její jednoty. Proto jsem vám dala jako druhý závazek svého Hnutí obzvláštní jednotu s papežem.

Skrze vaši lásku a věrnost znovu v plném lesku zazáří Boží plán dokonalé jednoty církve.

Tak proti temné síle dnešního církevního zednářství, usilujícího zničit Krista a jeho církev, stavím mohutnou zář mého věrného kněžského šiku, aby byl Kristus všemi milován, poslouchán a následován a jeho církev aby byla stále více milována, bráněna a posvěcována.

V tom především spočívá lesk vítězství Ženy oděné sluncem a mému Neposkvrněnému Srdci se dostává nejzářivějšího triumfu.“

⁴⁾ Číslo bestie: 666

Milán (Itálie), 17. června 1989, *Sobota*

„Přemilí synové, nyní chápete plán vaší nebeské Matky, Ženy oděné sluncem, která bojuje se svým šikem veliký boj proti všem silám zla, aby dosáhla vítězství v dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.

Se mnou, maličci, bojujete proti Draku, který se snaží postavit veškeré lidstvo proti Bohu.

Se mnou, synáčkové, bojujete proti černé bestii, zednářství, které chce přivést duše k zatracení.

Se mnou, synáčkové, bojujete proti bestii, podobné beránkovi, zednářství, které proniklo do nitra církevního života, aby zničilo Krista a jeho církev.

Aby dosáhlo tohoto cíle, chce vytvořit nový idol, to je falešného Krista a falešnou církev.

Církevní zednářství dostává příkazy a moc od různých zednářských lóží a pracuje, aby tajně přivedlo všechny k tomu, aby se stali členy těchto tajných sekt.

Tak popichuje ctižádostivé vyhlídkou na snadnou kariéru; hladové peníze zahrnuje majetkem; svým členům pomáhá, aby byli první a zaujímali nejdůležitější místa, zatímco vytlačuje na okraj podle, ale tvrdě všechny ty, kdo se odmítají podílet na jeho plánu.

Vskutku bestie podobná beránkovi vykonává veškerou moc první bestie v její přítomnosti na zemi a její obyvatele nutí se klanět první bestii.

Ba církevní zednářství dochází až k tomu, že staví sochu ke cti bestie a nutí všechny této soše se klanět.

Avšak podle prvního přikázání svatého Zákona Páně se máme klanět jedině BOHU a jemu jedinému vzdávat všechnu úctu.

Tak se BŮH nahrazuje mocným, silným, panovačným IDOLEM.

Idolem tak mocným, že je schopen poslat na smrt všechny ty, kdo se neklanějí soše bestie.

Idolem tak mocným a panovačným, že zařídí, aby všichni malí a velcí, bohatí a chudí, svobodní i otroci dostali na pravou ruku nebo na čelo cejch a aby nikdo nemohl kupovat nebo prodávat, nemá-li takový cejch, to je jméno bestie nebo číslici jejího jména.

Tato velká modla, postavená proto, aby se jí všichni klaněli a jí sloužili, jak už jsem vám zjevila v předešlém poselství, je falešný Kristus a falešná církev.

Jaké však má jméno?

V 13. kapitole Apokalypsy je psáno: Tady je potřeba moudrosti! Kdo má bystrý rozum, spočítej dohromady číslo té šelmy. Je to číslo jednoho člověka: jeho číslo je 666.

Rozumem osvětleným světlem Boží moudrosti se podaří rozluštit z čísla 666 jméno člověka a toto jméno ukázané tím číslem je jméno *Antikrista*.

Lucifer, starý had, ďábel nebo satan, Rudý drak, se stává v těchto posledních časech Antikristem.

Už apoštol Jan tvrdil, že každý, kdo popírá, že Ježíš Kristus je Bůh, je Antikrist.

Socha nebo modla postavená ke cti bestie, aby se jí klaněli všichni lidé, je Antikrist.

Počítejte nyní jeho číslo 666, abyste pochopili, jak označuje jméno jednoho člověka.

Číslo 333 označuje Božství.

Lucifer se staví do vzpoury proti Bohu z pýchy, protože chce stát výše než Bůh.

333 je číslo, které označuje tajemství Boha. Ten, kdo se chce postavit výše než Bůh, nese znamení 666. Toto číslo ukazuje tedy jméno Lucifera, satana, to je toho, kdo se staví proti Bohu, Antikrista.

333 uvedené jedenkrát, to je za prvé, vyjadřuje tajemství jednoty Boží.

333 uvedené dvakrát, to je za druhé, ukazuje dvě přirozenosti, božskou a lidskou, spojené v božské osobě Ježíše Krista.

333 uvedené třikrát, to je za třetí, označuje tajemství tří Božských Osob, vyjadřuje tajemství Nejsvětější Trojice.

Tak číslo 333, vyjádřené jednou, dvakrát a třikrát, vyjadřuje hlavní tajemství katolické víry, která jsou:

1. jedinnost a trojjedinnost Boha;
2. vtělení, utrpení, smrt a vzkříšení našeho Pána Ježíše Krista.

Je-li 333 číslem ukazujícím Božství, ten, kdo se chce postavit nad samotného Boha, je označen číslem 666.

666 ukázané jedenkrát, to je za prvé, udává rok 666, šest set šedesát šest.

V tomto historickém období se Antikrist zjevuje skrze islám, *popírající přímo tajemství Božské Trojice a Božství našeho Pána Ježíše Krista*.

Islám svou vojenskou silou řádí všude a ničí všechny staré křesťanské komunity, vpadá do Evropy a jen mým mateřským mimořádným zásahem, mocně vyprošovaným Svatým otcem, se mu nepodaří zničit úplně křesťanství.

666 ukázané dvakrát, to je za druhé, udává rok 1332, tisíc tři sta třicet dva.

V tomto historickém období se Antikrist projevuje *radikálním útokem na víru ve Slovo Boží*.

Skrze filosofy začínající přikládat výjimečnou cenu vědě, a pak rozumu, se postupně směřuje k stanovení jediného kritéria pravdy, a tím je pouhý lidský rozum. Rodí se velké filosofické bludy, pokračující přes staletí až do vašich dnů.

Přehnaná důležitost přikládaná rozumu jako jedinému, výlučnému kritériu pravdy vede nutně ke zničení víry ve Slovo Boží.

Vskutku, protestantskou reformou se zavrhuje Tradice, ústní podání jako pramen Božího Zjevení a uznává se pouze Písmo svaté.

Avšak i to musí být vykládáno jen rozumem a tvrdošijně se odmítá autentické Magisterium hierarchické církve, kterou Kristus pověřil chránit poklad víry.

Každý má volnost číst a chápat Písmo svaté podle svého osobního výkladu.

Tímto způsobem se ničí víra ve Slovo Boží.

Dilem Antikristovým je v tomto historickém údobí rozdělení církve a následné vytváření nových a četných křesťanských vyznání, která jsou ponenáhlu přiváděna ke stále rozsáhlejší ztrátě víry ve Slovo Boží.

666 ukázané třikrát, to je za třetí, udává rok 1998, tisíc devět set devadesát osm.

V tomto historickém období se podaří zednářství za pomoci zednářství církevního uskutečnit svůj velký záměr: vytvořit modlu a postavit ji na místo Krista a jeho církve.

Falešného Krista a falešnou církev. Socha postavená na počest první bestie, aby se jí klaněli všichni obyvatelé země, a která označí svým cejchem všechny, kdo budou chtít kupovat nebo prodávat, je socha *Antikrista*.

Tak jste došli na vrchol očisty, velikého trápení a apostaze, odpadu.

Odpad bude všeobecný, neboť téměř všichni půjdou za falešným Kristem a falešnou církví.

Tehdy se otevře brána a objeví se člověk nebo samotná osoba *Antikrista*!

Hle, milovaní synové, proč jsem vás chtěla poučit o stránkách Apokalypsy vztahujících se k době, v níž žijete.

Abyste byli se mnou připraveni na nejobolestnější rozhodný úsek velikého zápasu probíhajícího mezi vaší Nebeskou Matkou a všemi silami zla, puštěnými ze řetězu.

Odvalu! Buďte silné, moje malé děti! Vám v těchto těžkých letech náleží úkol zůstat věrnými Kristu a jeho církvi a snášet nepřátelství, zápasy a pronásledování. Jste však drahocennou částí malého stáda, které má za úkol bojovat a nakonec přemoci mocnou sílu Antikrista.

Všechny si vás připravuji, ochraňuji vás a žehnám vám.“

UPOZORNĚNÍ P. Luca Pescatoriho

V nedávné době se objevily skupiny, které používají zcela zkresleně poselství Panny Marie Donu Gobbimu obsažená v knize „*Kněžím, přemilým synům Panny Marie*“.

Tyto skupiny a kněží, kteří je inspirují, manipulují Modrou knihou a poselstvími v ní obsaženými, aby propagovali vlastní myšlenky, které nejsou v souladu s církví. Některé skupiny se dokonce snaží zneužít k tomuto cíli i nedávnou smrt našeho milovaného Benedikta XVI.

Mariánské kněžské hnutí znovu potvrzuje to, co vždycky tvrdilo a co Panna Maria sama učila Dona Stefana Gobbioho: že nikdo nemůže použít tato poselství Neposkvrněného Srdce Panny Marie mimo kontext modlitebních večeradel MKH.

Je to velmi závažná věc, používat slova Panny Marie k prosazování vlastní vize o církvi a k propagandě svých vlastních skupin.

Mariánské kněžské hnutí se distancuje od těchto skupin, z nichž některé jsou zjevně mimo církev, odmítá jejich duchovní metodu a jejich pohled na církev a potvrzuje, že tyto jejich interpretace nemají nic společného se spiritualitou Dona Gobbioho a Mariánského kněžského hnutí.

Namísto toho MKH znova vyzývá všechny, aby přijali tři body, které žádala Panna Maria:

1. obnovovat a prožívat zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie,
2. žít v jednotě modlitby a lásky k papeži,
3. přivádět co nejvíce věřících a kněží, aby tyto skutečnosti uváděli do života, zejména prostřednictvím mariánských večeradel konaných tak, jak o to žádala Panna Maria Dona Stefana Gobbioho.

Kéž se naši dva patroni, sv. Jan Pavel II. a sv. Terezie od Dítěte Ježíše, přimlouvají za jednotu církve a za její očistění a pomáhají nám být věrni duchu, kterého nám Panna Maria sdělila těmito poselstvími a příkladem Dona Stefana Gobbioho.